

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. maj 2013
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0038
Dok.: 756157

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 (L 161), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 (L 161) fra Folketingets Retsudvalg:

”Under henvisning til betænkning nr. 1529 og lovforslagets s. 48, hvoraf det fremgår, at tilsynet så vidt muligt bør arbejde efter et såkaldt ”need to know”- princip, og med henvisning til bemærkningerne til lovforslagets § 20, der beskriver tilsynets adgang til oplysninger og materiale hos PET, bedes ministeren redegøre nærmere for, hvordan tilsynet selv reelt bliver den der afgør, hvordan dette ’need to know’ til enhver tid afgrænses i praksis, herunder hvordan det sikres, at tilsynet får alt det materiale og enhver oplysning tilsynet har brug for i en tilsynssag for at kunne danne sig et fuldstændigt overblik over de spørgsmål det behandler.”

Svar:

Lovforslagets § 20 fastslår, at Tilsynet med Efterretningstjenesterne kan kræve enhver oplysning og alt materiale hos Politiets Efterretningstjeneste af betydning for tilsynets virksomhed. Tilsynet vil endvidere have adgang til tjenestens arkiver, registre, lokaler, installationer og anlæg af enhver art, herunder adgang til tjenestens it-systemer, ligesom tilsynet vil kunne afkræve efterretningstjenesten skriftlige redegørelser om faktiske og retlige forhold i en sag.

Det forudsættes i bemærkningerne til bestemmelsen, at tilsynet i forbindelse med adgangen til f.eks. oplysninger og materiale i videst muligt omfang skal tage hensyn til efterretningstjenestens samarbejdspartnere, kilder mv. og tilrettelægge sit arbejde således, at tilsynet alene skaffer sig kendskab til oplysninger, der er af betydning for kontrollens gennemførelse. Hvis tilsynet eksempelvis ønsker at undersøge, om efterretningstjenestens videregivelse af oplysninger i en bestemt sag er sket i overensstemmelse med de foreslåede regler mv., bør det således være muligt at udføre en sådan kontrol uden konkret kendskab til identiteten på de kilder, som oplysningerne stammer fra, ligesom tilsynet skal tilrettelægges på en sådan måde, at det ikke vil skade forholdet til udenlandske samarbejdspartnere. Tilsynet bør således – ligesom andre, der beskæftiger sig med efterretningssager – så vidt muligt efterleve princippet om ”need to know”, der er med til at modvirke en utilsigtet spredning af fortrolige oplysninger.

Som anført i pkt. 2.8.2 i den kommenterende høringsoversigt til lovforslaget vurderer tilsynet imidlertid selv, hvilke oplysninger det ønsker adgang til, og tilsynet har således krav på at modtage alle relevante informationer uden nogen form for indskrænkninger.